II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Ιουλίου 2004

σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην Κορσική από το 1986 έως το 1999

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 2585]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2005/238/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 21 Μαΐου 1996 έγινε στις Βρυξέλλες συνεδρίαση μεταξύ της Γαλλίας και της Επιτροπής για το θέμα της καταστάσεως ορισμένων τομέων δραστηριότητας στην Κορσική, μεταξύ των οποίων η αλιεία. Η Επιτροπή έλαβε γνώση κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης αυτής, ότι δημόσιες ενισχύσεις είχαν χορηγηθεί στον τομέα αυτό, χωρίς αυτές να έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί προκειμένου να εξεταστούν σύμφωνα με το άρθρο 93 (στη συνέχεια άρθρο 88) της συνθήκης.

(2) Η Επιτροπή ζήτησε συνεπώς από τη Γαλλία, με επιστολή της 14ης Ιουνίου 1996, να παράσχει τις σχετικές με τις ενισχύσεις αυτές πληροφορίες.

(3) Με επιστολή της 7ης Ιουλίου 1996, η Γαλλία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε κάνει τις αναγκαίες επαφές με την τοπική αυτοδιοίκηση της Κορσικής προκειμένου να της υποβληθούν οι ζητηθείσες πληροφορίες. Επειδή αυτές δεν είχαν περιέλθει στην Επιτροπή, μια πρώτη επιστολή υπενθύμισης απεστάλη στις 12 Σεπτεμβρίου 1996.

(4) Στη συνέχεια, η Γαλλία διαβίβασε, με επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 1996, ορισμένες πληροφορίες όσον αφορά τις εν λόγω ενισχύσεις. Αυτές πρωτοκολλήθηκαν στις 6 Ιανουαρίου 1997 με τον αριθμό ΝΝ 11/97 στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων.

(5) Αφού διαπίστωσε ότι δεν είχε όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να προβεί στην εξέταση αυτού του καθεστώτος ενισχύσεων, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολή της 24ης Απριλίου 1997. Ορισμένα έγγραφα της απεστάλησαν με επιστολές της 3ης Δεκεμβρίου 1997 και της 11ης Αυγούστου 1998.

(6) Η Επιτροπή στη συνέχεια διαβίβασε νέα αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών με επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 1999. Στη συνέχεια έγινε η συνεδρίαση στην Επιτροπή, στις 22 Φεβρουαρίου 2000, με εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης της Κορσικής. Σε συνέχεια της συνεδρίασης αυτής, η Επιτροπή κοινοποίησε εκ νέου στη Γαλλία τον κατάλογο των αναγκαίων πληροφοριών για να προβεί στην ανάλυση αυτών των μέτρων ενίσχυσης. Μετά από δύο νέες επιστολές υπόμνησης, ένα μεγάλο μέρος των πληροφοριών που ζητήθηκαν απεστάλη με επιστολή της 11ης Απριλίου 2001.

(7) Εξάλλου, η Επιτροπή έλαβε γνώση της έκθεσης της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης αριθ. 1077 η οποία συντάχθηκε κι έγινε εξ ονόματος της επιτροπής έρευνας για τη χρησιμοποίηση δημοσίων πόρων και τη διαχείριση των δημοσίων υπηρεσιών στην Κορσική [1] (εφεξής «η έκθεση της εθνοσυνέλευσης»). Στην έκθεση αυτή, η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα το 1998, περιγράφονται οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας το 1997 (βλ. σημείο I.C.1.b της εν λόγω έκθεσης).

[1] Έκθεση διαθέσιμη στην ιστοθέση της εθνοσυνέλευσης: http://www.assemblee-nationale.fr/dossiers/corse.asp

(8) Η Επιτροπή πληροφόρησε τη Γαλλία, με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2001, για την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά των ακολούθων μέτρων ενίσχυσης που τέθηκαν σε εφαρμογή στην Κορσική:

— αυτά που αφορούν την απόκτηση καινούργιων σκαφών και την απόκτηση μεταχειρισμένων σκαφών για το σύνολο της περιόδου από 1986 έως 1999,

— αυτά που αφορούν τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των υπαρχόντων σκαφών για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1987 έως 28ης Οκτωβρίου 1998 εάν οι εργασίες είχαν ως αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος του σκάφους.

(9) Με την ίδια απόφαση, η Επιτροπή έκανε γνωστό στη Γαλλία ότι είχε αποφασίσει να θεωρήσει ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών που δε συνεπάγονται αύξηση της ισχύος του σκάφους καθώς και τις ενισχύσεις για τους εξοπλισμούς ξηράς που χρησιμοποιούνται από τους αλιείς.

(10) Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή επίσης κάλεσε τη Γαλλία να της παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξέταση των ενισχύσεων στις υδατοκαλλιέργειες.

(11) Με επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 2001, η Γαλλία γνωστοποίησε τις παρατηρήσεις της για τις ενισχύσεις αυτές για τις οποίες είχε κινηθεί η επίσημη διαδικασία εξέτασης και έδωσε πληροφορίες για τις ενισχύσεις στις υδατοκαλλιέργειες.

(12) Η απόφαση να κινηθεί η διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [1]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των εν λόγω ενισχύσεων. Μετά από τη δημοσίευση αυτή δε διαβιβάστηκαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ**

(13) Τα μέτρα ενισχύσεως που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας απόφασης είναι αυτά για τα οποία κινήθηκε η επίσημη διαδικασία εξέτασης και αυτά για τα οποία η Επιτροπή κάλεσε τη Γαλλία να παράσχει πληροφορίες. Η απόφαση αυτή αφορά συνεπώς τους ακόλουθους τέσσερις τύπους ενισχύσεων:

— αυτές που αφορούν την απόκτηση καινούργιων σκαφών για την περίοδο 1986-1999,

— αυτές που αφορούν τη μετατροπή και τον εξοπλισμό υπαρχόντων σκαφών για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 εάν οι εργασίες είχαν σαν αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος του σκάφους,

— αυτές που αφορούν την κτήση μεταχειρισμένων σκαφών για την περίοδο 1986-1999,

— αυτές που αφορούν τις υδατοκαλλιέργειες για την περίοδο 1994-1999.

(14) Οι ενισχύσεις για τον αλιευτικό στόλο καθιερώθηκαν από τη Συνέλευση της Κορσικής η οποία ενέκρινε στις 29 Μαρτίου 1985, με την πράξη της αριθ. 85/10α, ένα «κανονισμό των ενισχύσεων για τον εκσυγχρονισμό του αλιευτικού στόλου». Η πράξη αυτή τροποποιήθηκε επανειλημμένως: πράξη της 30ής Νοεμβρίου 1990 (αριθ. 90/99), της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (αριθ. 91/1032), της 23ης Φεβρουαρίου 1993 (αριθ. 93/25), της 9ης Μαρτίου 1995 (αριθ. 95/16), της 11ης Σεπτεμβρίου 1995 (αριθ. 95/79) και της 11ης Απριλίου 1997 (αριθ. 97/36). Η Γαλλία διευκρίνισε ότι αυτή η τελευταία πράξη (αριθ. 97/36) δεν αποτέλεσε αντικείμενο καμιάς τροποποίησης έως το τέλος της περιόδου προγραμματισμού του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού (DOCUP) σχετικά με ενέργειες των Διαρθρωτικών Ταμείων, που συνεχίζονταν έως την ημερομηνία αυτή, δηλαδή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999. Όσον αφορά τις ενισχύσεις στην υδατοκαλλιέργεια, η Γαλλία ανέφερε ότι οι περιφερειακές υπηρεσίες της Κορσικής είχαν εφαρμόσει απευθείας την κοινοτική νομοθεσία σύμφωνα με τον «Οδηγό των ενισχύσεων που εκδόθηκε από το Φορέα Οικονομικής Ανάπτυξης της Κορσικής» (ADEC). Το μέρος αυτού του οδηγού που αφορά την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια και περιγράφει τις ενισχύσεις που μπορούν να χορηγηθούν είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.

(15) Οι ενισχύσεις ανάγονται στο έτος 1985. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερειών εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [2] δεν αναφέρει την προθεσμία παραγραφής για την εξέταση των παρανόμων ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ), δηλαδή που τέθηκαν σε εφαρμογή χωρίς η Επιτροπή να έχει αποφανθεί περί του συμβιβάσιμού τους με την κοινή αγορά. Ωστόσο, το άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού θεσπίζει ότι οι εξουσίες της Επιτροπής σε θέματα ανακτήσεως υπόκεινται σε δεκαετή προθεσμία παραγραφής, ότι η προθεσμία παραγραφής αρχίζει την ημέρα κατά την οποία η ενίσχυση χορηγείται στο δικαιούχο και ότι κάθε μέτρο που λαμβάνει η Επιτροπή έχει ως αποτέλεσμα διακοπή της προθεσμίας αυτής. Εκ του γεγονότος αυτού, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι χρήσιμο να εξετάζει τις ενισχύσεις για τις οποίες ισχύει η παραγραφή αυτή, δηλαδή τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν περισσότερο από δέκα χρόνια πριν ληφθεί οποιοδήποτε μέτρο γι' αυτές από την Επιτροπή.

(16) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προθεσμία αυτή έχει διακοπεί από την αίτηση πληροφοριών που απηύθυνε η Επιτροπή στη Γαλλία στις 14 Ιουνίου 1996. Κατά συνέπεια, η παραγραφή εφαρμόζεται για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στους δικαιούχους πριν τις 14 Ιουνίου 1986. Η παραγραφή αυτή εφαρμόζεται συνεπώς κυρίως στις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από τις 14 Ιουνίου 1986 από την περιφέρεια της Κορσικής αλλά οι οποίες πληρώθηκαν στους δικαιούχους στα έτη που ακολούθησαν, αφού είχαν όντως υλοποιηθεί οι επιλέξιμες επενδύσεις. Λόγω αυτού, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της, στην ανάλυση που ακολουθεί, τις ενισχύσεις των οποίων οι αποφάσεις χορηγήσεως είχαν ληφθεί από τις 14 Ιουνίου 1986 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

[1] ΕΕ C 25 της 29.1.2002, σ. 2.

[2] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

Ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών

(17) Η πράξη αριθ. 85/10α του 1985 προέβλεπε ότι η απόκτηση σκαφών κάτω των 18 μέτρων που προορίζονται για την άσκηση αλιείας στην Κορσική μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο επιδοτήσεων εάν τα σκάφη αυτά, εκτός εξαιρετικών παρεκκλίσεων, είχαν ναυπηγηθεί στη Γαλλία. Η επιδότηση ήταν το 20 % της τιμής απόκτησης, στην οποία μπορούσε να προστεθεί συμπληρωματική επιδότηση κατά 10 % εάν επρόκειτο για πρώτη εγκατάσταση (πρώτη απόκτηση καινούργιου σκάφους) και μία άλλη, επίσης κατά 10 %, εάν το σκάφος είχε ναυπηγηθεί στην Κορσική. Επιπλέον, προκειμένου να ενθαρρυνθούν τα παραδοσιακά ναυπηγεία της νήσου κατασκευών από ξύλο, η επιδότηση μπορούσε να αυξηθεί κατά 20 % του κόστους αγοράς με εφαρμογή της ειδικής χρηματοδότησης ενθάρρυνσης του κλάδου ξύλου. Η προσωπική εισφορά του εφοπλιστή θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον 10 %.

(18) Η πράξη αριθ. 90/99 τροποποίησε τα ποσοστά ενίσχυσης αυξάνοντας το βασικό ποσοστό από 20 % σε 30 %. Η συμπληρωματική ενίσχυση κατά 20 % για ξύλινη κατασκευή μειώθηκε στο 5 %.

(19) Η πράξη αριθ. 95/16 τροποποίησε τα ποσοστά ενισχύσεων ως εξής: το βασικό ποσοστό παραμένει 30 % και διευκρινίζεται ότι η επιλέξιμη επιδότηση μπορεί να περιλαμβάνει την αγορά του κύτους, τους εξοπλισμούς και 80 κομμάτια διχτυών (6 400 μέτρα)· η ενίσχυση στην περίπτωση πρώτης εγκατάστασης παραμένει 10 % και η ειδική ενίσχυση σε περίπτωση ναυπήγησης του σκάφους στην Κορσική μειώνεται από 10 % σε 5 %, αυξανομένη πάντοτε κατά 5 % στην περίπτωση σκάφους από ξύλο. Η υποχρέωση ναυπήγησης στη Γαλλία καταργείται.

(20) Η πράξη αριθ. 95/79 είχε ως αποτέλεσμα να περιοριστεί η ενίσχυση στην αγορά διχτυών στην περίπτωση κατά την οποία επρόκειτο για πρώτη εγκατάσταση του αιτούντα. Επιπλέον καταργήθηκε και η επιδότηση κατά 5 % στην περίπτωση κατά την οποία το σκάφος είχε κατασκευαστεί από ξύλο και σε ναυπηγείο της Κορσικής.

(21) Η πράξη αριθ. 97/36 δεν έκανε σημαντικές τροποποιήσεις στις περιγραφείσες διατάξεις. Διευκρινίζεται ότι η προσωπική συνεισφορά του εφοπλιστή πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 %.

Ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών

(22) Η πράξη αριθ. 85/10α του 1985 προέβλεπε ότι οι μετατροπές σκαφών κάτω των 18 μέτρων ή κόστους τουλάχιστον ίσου με 25 000 γαλλικά φράγκα ήταν επιλέξιμες για ενίσχυση όταν είχαν ως στόχο να επιφέρουν σημαντική βελτίωση του δυναμικού της αλιείας (βαρούλκο, βίντσι ανάσυρσης δικτύων, ηχοβολιστικό μηχάνημα, γέφυρα σχήματος Π, συσκευή ναυσιπλοΐας, τύμπανο περιέλιξης, …), και να επιτρέψει την ψυκτική διατήρηση των ψαριών ή να βελτιώσει την ενεργητική απόδοση των μέσων προώθησης (μηχανή ντίζελ ισχύος προσαρμοσμένης στο μέγεθος του σκάφους, έλικα μεταβλητού βήματος, ακροφύσιο, …).

(23) Η επιδότηση που μπορούσε να χορηγηθεί ήταν 15 % του κόστους αυτών των εξοπλισμών. Η πράξη αριθ. 93/25 αύξησε το ποσοστό αυτό σε 30 % του κόστους της επενδύσεως.

(24) Η πράξη αριθ. 95/79, χωρίς να αλλάξει το ποσοστό παρεμβάσεως, όρισε ότι, στην περίπτωση κατά την οποία ο εφοπλιστής ζητούσε το ευεργέτημα των κοινοτικών ενισχύσεων, η συμμετοχή της Κορσικής θα υπολογίζονταν σύμφωνα με το ποσοστό παρεμβάσεως που προβλέπεται στον κοινοτικό κανονισμό αναφοράς. Το ελάχιστο κόστος από το οποίο η επένδυση είναι επιλέξιμη μειώθηκε στα 20 000 γαλλικά φράγκα. Αυτή η πράξη αριθ. 95/79 πρόβλεπε επίσης ότι, εάν η αίτηση ενίσχυσης για τη μετατροπή ή τον εξοπλισμό του σκάφους είχε υποβληθεί στο πλαίσιο μιας πρώτης εγκατάστασης (πρώτη απόκτηση του σκάφους, καινούργιο ή μεταχειρισμένο, από ένα αλιέα), τα πρώτα 80 κομμάτια των διχτυών θα μπορούσαν να επιδοτηθούν με ποσοστό 30 %.

Ενισχύσεις για την απόκτηση μεταχειρισμένων σκαφών

(25) Η πράξη αριθ. 85/10α του 1985 προέβλεπε ότι η κτήση μεταχειρισμένου σκάφους για τιμή τουλάχιστον 50 000 γαλλικών φράγκων θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο επιδότησης κατά 10 % της τιμής αυτής. Σ' αυτή θα μπορούσε να προστεθεί επιδότηση κατά 5 % σε περίπτωση πρώτης εγκατάστασης. Η προσωπική προσφορά του πλοιοκτήτη θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον 15 % του κόστους του σκάφους.

(26) Η πράξη αριθ. 91/1032 αύξησε το βασικό ποσοστό από 10 % σε 15 %. Η πράξη αριθ. 95/16 αύξησε αυτό το ποσοστό στο 20 % για τα σκάφη ηλικίας κάτω των 20 ετών.

Ενισχύσεις στην υδατοκαλλιέργεια

(27) Οι ενισχύσεις στην υδατοκαλλιέργεια ορίστηκαν από τη σύμβαση του σχεδίου κράτους-περιφέρειας του 1994 καθώς και από το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού των κοινοτικών ενισχύσεων δυνάμει του στόχου 1. Εφαρμόστηκε η νομοθεσία που αφορά το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ) για την εφαρμογή των έργων που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα.

(28) Οι ενισχύσεις αφορούσαν επενδύσεις συλλογικές ή ιδιωτικές. Οι συλλογικές επενδύσεις αφορούν στην προώθηση των προϊόντων της θάλασσας και σε μελέτες της αγοράς καθώς και στην τεχνική υποστήριξη των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας. Οι επενδύσεις στις επιχειρήσεις προορίζονται να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας για να αυξηθεί η ποιότητα των προϊόντων στην αγορά. Οι επενδύσεις αυτές συνδέονται με την εφαρμογή υγειονομικών κανόνων και τη βελτίωση των όρων εμπορίας των προϊόντων: εξοπλισμός συσκευασίας, εγκαταστάσεις αποθεματοποίησης, σκάφη υπηρεσίας, εξοπλισμός πληροφορικής, μηχανές πάγου, φορτηγά ψυγεία κ.λπ.

(29) Το ποσό της ενίσχυσης ήταν το πολύ μέχρι 25 % του ποσού της επένδυσης προκειμένου να ληφθεί υπόψη ενδεχόμενη χρηματοδότηση από το ΧΜΠΑ.

III. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΚΙΝΗΘΗΚΕ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

(30) Για να αποφασίσει να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης, η Επιτροπή αναφέρθηκε, στην ανάλυσή της, στις διάφορες διατυπώσεις των κατευθυντηρίων γραμμών για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (εφεξής «οι κατευθυντήριες γραμμές»). Σύμφωνα με το σημείο 3.4 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2001 ([1]), οι οποίες ισχύουν σήμερα, οι παράνομες ενισχύσεις πρέπει να εξετάζονται έχοντας υπόψη τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές τη στιγμή κατά την οποία χορηγήθηκαν. Κατά το 1986 και 1987, οι κατευθυντήριες γραμμές που ίσχυαν ήταν αυτές που είχαν δημοσιευθεί το 1985 ([2]). Στη συνέχεια, οι κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόστηκαν ήταν οι εξής: αυτές που δημοσιεύθηκαν το 1988 ([3]) για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 1989, αυτές που δημοσιεύθηκαν το 1992 ([4]) για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιουλίου 1992, αυτές που δημοσιεύθηκαν το 1994 ([5]) για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 1995 και αυτές που δημοσιεύθηκαν το 1997 ([6]) για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 1997.

(31) Η Επιτροπή επιπλέον αναφέρθηκε στους διαδοχικούς κανονισμούς του Συμβουλίου σχετικά με τις διαρθρωτικές δράσεις της Κοινότητας στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στις οποίες αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές αναφέρονται σταθερά, κυρίως για τις επιλέξιμες επενδύσεις και τα επιτρεπόμενα ποσοστά ενίσχυσης. Οι κανονισμοί αυτοί είναι οι εξής: κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2908/83 του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 1983, για την κοινή δράση αναδιάρθρωσης, εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης του τομέα της αλιείας και ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας ([7]), κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ([8]), κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους ([9]) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2468/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, για τον καθορισμό των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους ([10]).

Ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών

(32) Η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες για το συμβιβάσιμο αυτών των μέτρων ενίσχυσης για δύο λόγους.

(33) Πρώτον, με βάση τις κατευθυντήριες οδηγίες, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι οι ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά εάν είχαν χορηγηθεί για επενδύσεις οι οποίες εντάσσονταν στους στόχους του Πολυετούς Προγράμματος Προσανατολισμού του αλιευτικού στόλου (ΠΠΠ), πρόγραμμα που περιλαμβάνει υποχρεώσεις που συνοδεύονται με καταγραφή των αναγκαίων μέσων για την υλοποίησή τους, κυρίως προσαρμογή της δυναμικότητας του αλιευτικού στόλου κάθε κράτους μέλους στους αλιευτικούς πόρους στους οποίους έχει πρόσβαση. Όμως, η Γαλλία δεν εκπλήρωσε τους στόχους που καθορίστηκαν από το ΠΠΠ III ([11]), που ίσχυαν από το 1992 έως το 1996. Έπρεπε συνεπώς να θέσει τέρμα στη χορήγηση των ενισχύσεων για τη ναυπήγηση και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών από την 1η Ιανουαρίου 1997. Στη συνέχεια, η Επιτροπή υπέδειξε στη Γαλλία, με επιστολή της 28ης Οκτωβρίου 1998, ότι μία ενίσχυση στις επενδύσεις θα μπορούσε, υπό ορισμένους όρους, να επαναληφθεί. Στην επιστολή τής 30ής Οκτωβρίου 2001 που πληροφορούσε τη Γαλλία για την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι χορηγηθείσες ενισχύσεις από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 δεν αντέβαιναν προς τις κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόζονταν κατά την περίοδο αυτή.

(34) Δεύτερον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, συναρτήσει των δυνατών ποσοστών ενίσχυσης και των δυνατοτήτων σωρεύσεως με άλλα καθεστώτα ενίσχυσης, είχαν χορηγηθεί ενισχύσεις σε αντίθεση με το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό.

Ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών

(35) Η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες για το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών στην περίπτωση κατά την οποία οι διενεργηθείσες εργασίες είχαν σαν αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος του σκάφους επειδή, όπως και για τις ενισχύσεις για την κτήση σκαφών, ενισχύσεις του τύπου αυτού δεν εντάσσονταν στους στόχους του ΠΠΠ.

([1]) ΕΕ C 19 της 20.1.2001, σ. 7.
([2]) ΕΕ C 268 της 19.10.1985, σ. 2.
([3]) ΕΕ C 313 της 8.12.1988, σ. 21.
([4]) ΕΕ C 152 της 17.6.1992, σ. 2.
([5]) ΕΕ C 260 της 17.9.1994, σ. 3.
([6]) ΕΕ C 100 της 17.3.1997, σ. 12.
([7]) ΕΕ L 290 της 22.10.1983, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3733/85 (ΕΕ L 361 της 31.12.1985, σ. 78).
([8]) ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3946/92 (ΕΕ L 401 της 31.12.1992, σ. 1).
([9]) ΕΕ L 346 της 31.12.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 25/97 (ΕΕ L 6 της 10.1.1997, σ. 7).
([10]) ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 19.
([11]) Απόφαση 92/588/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με πολυετές πρόγραμμα προσανατολισμού του αλιευτικού στόλου της Γαλλίας για την περίοδο 1993-1996 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου (ΕΕ L 401 της 31.12.1992, σ. 3)· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 95/238/ΕΚ (ΕΕ L 166 της 15.7.1995, σ. 1).

Ενισχύσεις για την απόκτηση μεταχειρισμένων σκαφών

(36) Η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες για το συμβιβάσιμο ορισμένων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για την απόκτηση μεταχειρισμένων σκαφών από την 1η Ιανουαρίου 1989 επειδή η πράξη της Συνέλευσης της Κορσικής προέβλεπε τη δυνατότητα να χορηγούνται ενισχύσεις του τύπου αυτού για την κτήση σκαφών χωρίς να έχει καθοριστεί ανώτατο όριο ηλικίας ενώ οι κατευθυντήριες γραμμές του 1988, που ίσχυαν κατά την ημερομηνία αυτή, απέκλειαν τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων σε σκάφη ηλικίας μεγαλύτερης των 15 ετών, ανώτατη ηλικία που περιορίστηκε στα δέκα έτη από τις κατευθυντήριες γραμμές του 1992, που ισχύουν από την 1η Ιουλίου 1992, καθώς και από τις επόμενες.

(37) Αφετέρου, η Επιτροπή διατύπωσε την παρατήρηση προς τη Γαλλία ότι οι κατευθυντήριες γραμμές του 1988 και οι επόμενες είχαν προβλέψει ότι η ενίσχυση στην αγορά μεταχειρισμένων σκαφών ήταν δυνατόν μόνον στην περίπτωση πρώτης εγκατάστασης νέων αλιέων ή ενδεχομένως σε περίπτωση πρόσβασης σε συμμετοχική ιδιοκτησία ή ακόμη στην περίπτωση αντικατάστασης ενός σκάφους μετά από ολική απώλεια. Παρατήρησε επίσης ότι, συναρτήσει των δυνατών ποσοστών ενίσχυσης και των δυνατοτήτων σώρευσης με άλλα καθεστώτα ενίσχυσης, ορισμένες ενισχύσεις είχαν ενδεχομένως χορηγηθεί κατά την παράβαση του μέγιστου επιτρεπόμενου ποσοστού.

IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ**

(38) Στην απάντησή της, η Γαλλία εξηγεί δια μακρών τους λόγους για τους οποίους δεν υπήρχε, στην πραγματικότητα, υπέρβαση των επιτρεπόμενων ποσοστών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων σώρευσης με ενισχύσεις άλλων προελεύσεων, κυρίως κοινοτικών ενισχύσεων. Επισύναψε, για να στηρίξει τα σχόλια αυτά, τον «οδηγό ενισχύσεων» που εκπονήθηκε από την ADEC.

(39) Η Γαλλία εξήγησε επίσης ότι οι όροι ηλικίας των σκαφών για τις ενισχύσεις για την απόκτηση μεταχειρισμένων σκαφών, όπως ορίζονται από τις κατευθυντήριες γραμμές, είχαν περιληφθεί σ' αυτόν τον οδηγό και είχαν τηρηθεί.

(40) Η Γαλλία διαβίβασε επίσης στην Επιτροπή, συγχρόνως με τις παρατηρήσεις που αποτελούν συνέχεια της κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξέτασης, τις πληροφορίες επί των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για την υδατοκαλλιέργεια και απαιτήθηκαν από «την εντολή παροχής πληροφοριών» που εμφαίνεται στην επιστολή της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2001.

V. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

(41) Τα μέτρα της εν λόγω ενίσχυσης είχαν σαν αποτέλεσμα να προσφέρουν οικονομικό πλεονέκτημα σε ορισμένη κατηγορία επιχειρήσεων που ασκούν ειδική δραστηριότητα, την αλιευτική δραστηριότητα ή τη δραστηριότητα της υδατοκαλλιέργειας. Οι αναγκαίοι πόροι για την εφαρμογή των μέτρων αυτών είναι δημόσιοι πόροι. Δεδομένου ότι τα προϊόντα των δικαιούχων επιχειρήσεων πωλούνται στην κοινοτική αγορά, τα μέτρα αυτά ενισχύουν τη θέση των επιχειρήσεων αυτών, τόσο στη γαλλική αγορά, σε σχέση με τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών που θέλουν να εισάγουν τα προϊόντα τους στην αγορά αυτή, όσο και στην αγορά των άλλων κρατών μελών, σε σχέση με τις επιχειρήσεις που πωλούν τα προϊόντα τους στις αγορές αυτές. Κατά συνέπεια, τα μέτρα αυτά νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό. Συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(42) Τα μέτρα αυτά μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά μόνο εάν μπορούν να τύχουν μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από τη συνθήκη. Δεδομένου ότι από τις ενισχύσεις αυτές επωφελούνται επιχειρήσεις του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, για να μπορούν να τύχουν της προβλεπομένης παρεκκλίσεως, θα πρέπει να αντιστοιχούν σε μία των εξαιρέσεων που προβλέπονται από τις κατευθυντήριες οδηγίες (των οποίων οι διάφορες διατυπώσεις που εφαρμόστηκαν από το 1986 έχουν απαριθμηθεί στην αιτιολογική σκέψη 30).

Ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών (περίοδος 1986-1999)

(43) Η Γαλλία εξήγησε στις παρατηρήσεις της, ότι είχαν τηρηθεί τα ανώτατα ποσοστά ενίσχυσης. Πράγματι, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ο «οδηγός ενισχύσεων» που εκπονήθηκε από την ADEC αναφέρει ότι το ανώτατο ποσοστό δεν πρέπει να υπερβεί το ποσοστό που προβλέπεται από τον κανονισμό για τις διαρθρωτικές δράσεις του ΧΜΠΑ. Οι ενισχύσεις αυτές συνεπώς, από αυτή την άποψη είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, με την επιφύλαξη αυτού που εκτίθεται κατωτέρω.

(44) Πράγματι, παραμένει το ιδιαίτερο πρόβλημα των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 μετά την υποχρέωση, για τη Γαλλία, να θέσει τέρμα σε οποιαδήποτε ενίσχυση στην ναυπήγηση ή τον εκσυγχρονισμό σε εφαρμογή των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, υποχρέωση που ανεστάλη με την επιστολή της 28ης Οκτωβρίου 1998 [1]. Στην επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2001 που πληροφορούσε τη Γαλλία ότι κινήθηκε η επίσημη διαδικασία εξέτασης, η Επιτροπή θεώρησε ότι είχαν χορηγηθεί ενισχύσεις κατά την περίοδο αυτή. Η υπόθεση αυτή βασίστηκε σε δύο στοιχεία: αφενός, στο γεγονός ότι, σύμφωνα με την επιστολή της Γαλλίας της 11ης Απριλίου 2001, η πράξη αριθ. 97/36 της Συνέλευσης της Κορσικής δεν τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, πράγμα που δεικνύει σαφώς ότι η πράξη αυτή είχε εφαρμοστεί από την ημερομηνία της εγκρίσεώς της χωρίς διακοπή έως το τέλος του 1999 και, αφετέρου, το γεγονός ότι η έκθεση της εθνοσυνέλευσης ανέφερε ρητά ότι ενισχύσεις είχαν όντως χορηγηθεί για τη ναυπήγηση πλοίων το 1997 (σημείο I.C.1.b της εν λόγω έκθεσης).

(45) Χρήσιμο είναι να παραθέσουμε απόσπασμα της έκθεσης της εθνοσυνέλευσης:

«[…] — ενισχύσεις στην αλιεία και στις θαλάσσιες καλλιέργειες:

[1] Βλέπε αιτιολογική σκέψη 33.

[…] Το 1997, οι υπηρεσίες της ADEC είχαν με τον τρόπο αυτό επεξεργαστεί 114 αιτήσεις που υποβλήθηκαν τόσο από ιδιωτικές επιχειρήσεις, στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού του αλιευτικού στόλου και της υδατοκαλλιέργειας. […] Από τις 114 εξετασθείσες αιτήσεις, μόνο 16 απορρίφθηκαν.

Για το σύνολο των υποβληθέντων φακέλων η τοπική αυτοδιοίκηση της Κορσικής χορήγησε συνολικό ποσό επενδύσεων πλέον των 13 εκατ. φράγκων το οποίο αναλύεται σε 11,5 εκατ. ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για επενδύσεις και 1,6 εκατ. για λειτουργικά έξοδα. Περίπου το ήμισυ των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για επενδύσεις αφορούσε εργασίες εκσυγχρονισμού του αλιευτικού στόλου.

Το 1997, δέκα αλιευτικά σκάφη ναυπηγήθηκαν, …»

(46) Η Γαλλία δεν διατύπωσε καμία παρατήρηση όσον αφορά την υπόνοια που εμφαίνεται στην επιστολή της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2001, είτε για να παρατηρήσει παραδείγματος χάρη ότι η εφαρμογή της εν λόγω πράξεως αριθ. 97/36 είχε ανασταλεί είτε ότι δεν είχαν χορηγηθεί ενισχύσεις κατά την εν λόγω περίοδο. Πρέπει συνεπώς να θεωρήσουμε ότι οι ενισχύσεις όντως χορηγήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

(47) Κατά τρόπο σταθερό, οι διαδοχικές διατυπώσεις των κατευθυντηρίων γραμμών προέβλεπαν ότι οι ενισχύσεις για την απόκτηση νέων σκαφών ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά εάν είχαν χορηγηθεί για επενδύσεις που εντάσσονταν στους στόχους του ΠΠΠ ([1]). Ακριβέστερα, για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 για τις οποίες εφαρμόζονταν οι κατευθυντήριες γραμμές το 1997, το σημείο 2.2.3.1 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών ανέφερε ότι «οι ενισχύσεις για τη ναυπήγηση καινούργιων αλιευτικών σκαφών μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά με την επιφύλαξη των όρων που προβλέπονται από τα άρθρα 7 και 10 και το παράρτημα III (σημείο 1.3) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 […].»

(48) Το άρθρο 10 παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 προέβλεπε ότι «Τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν μέτρα για τη ναυπήγηση αλιευτικών σκαφών στο μέτρο που τηρούν εντός των προβλεπομένων προθεσμιών, τους ετήσιους συνολικούς ενδιάμεσους στόχους και τους ανά τμήμα τελικούς στόχους των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, ταυτόχρονα με οποιοδήποτε σχετικό σχέδιο ενίσχυσης, τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει για την εξασφάλιση της τήρησης αυτού του όρου». Είναι σύμφωνα με τη διάταξη αυτή που η Επιτροπή υπενθύμισε στη Γαλλία, με επιστολή της 4ης Ιουλίου 1997, ότι «έπρεπε να θέσει τέρμα στη χορήγηση οποιασδήποτε ενίσχυσης στη ναυπήγηση και τον εκσυγχρονισμό από της 1ης Ιανουαρίου 1997.»

([1]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 33.

(49) Με επιστολή της 8ης Αυγούστου 1997, η Γαλλία απάντησε αναφέροντας ιδίως: «Στην αρχή του 1996, οι ενδιάμεσοι στόχοι του ΠΠΠ ΙΙ δεν είχαν επιτευχθεί στις 31.12.1995, γι' αυτό οι γαλλικές αρχές έλαβαν ήδη τα αναγκαία μέτρα για να σταματήσουν τα σχέδια επενδύσεων που είχαν ως αποτέλεσμα αυξήσεις της χωρητικότητας του στόλου. Εξάλλου κατά τον Ιούλιο 1996, για να επιταχυνθεί η μείωση του αλιευτικού στόλου, εφαρμόστηκε ένα σχέδιο εξόδου του στόλου. …, οι έξοδοι από το στόλο είχαν προβλεφθεί για 10 000 έως 15 000 kW. Έτσι, στην αρχή του 1997, η Γαλλία θεωρούσε ότι θα μπορούσε να εκπληρώσει τους στόχους δυνάμει του ΠΠΠ ΙΙΙ. Κατά συνέπεια, περιορισμένες άδειες επενδύσεων, συνοδευόμενες από εθνικές ενισχύσεις είχαν χορηγηθεί και αντιστοιχούσαν βασικά σε επείγουσες εργασίες αντικαταστάσεως των σκαφών ή σε εργασίες αλλαγής των μηχανών τους. … Όμως, τα πλήρη αποτελέσματα των μέτρων εξόδου του στόλου διαπιστώθηκαν μόνο στα τέλη του πρώτου εξαμήνου 1997… »

(50) Πράγματι, μόλις το δεύτερο εξάμηνο του 1998 η Γαλλία κατόρθωσε να επιτύχει τους στόχους του ΠΠΠ. Με επιστολή της 28ης Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή ανέφερε προς τη Γαλλία ότι «μετά τις επαφές μας της 21ης Οκτωβρίου 1998, τις προηγούμενες συναντήσεις μας και τις διευκρινίσεις που έγιναν από τις επιστολές σας της 5ης και της 22ας Οκτωβρίου 1998, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας αναφέρω ότι η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας είναι σε θέση να αποδεχθεί επανάληψη των επενδύσεων όπως τις προβλέπεται, δηλαδή με τρόπο μετρημένο και ευνοώντας τις εργασίες κυρίως για τους νέους αλιείς, οι οποίες δεν καταλήγουν σε αύξηση της χωρητικότητας και τηρώντας τους στόχους του ΠΠΠ.»

(51) Μπορεί να συναχθεί ότι απ' αυτή την ανταλλαγή επιστολών η Γαλλία είχε πλήρως συνείδηση ότι δεν είχε επιτύχει τους ενδιάμεσους στόχους του ΠΠΠ ΙΙΙ και παρά ταύτα, είχαν επιτραπεί ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών. Συνεπώς δεν τηρήθηκε ο όρος του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93. Προκύπτει, σε εφαρμογή του σημείου 2.2.3.1 των κατευθυντηρίων γραμμών του 1997, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο αυτή για την απόκτηση καινούργιων σκαφών ήταν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών (περίοδος από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998)

(52) Η κινηθείσα επίσημη διαδικασία εξέτασης αφορούσε τις ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό των σκαφών που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 όταν οι εργασίες που έγιναν και οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα αύξηση της ιπποδύναμης των σκαφών γιατί, όπως και για τις ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών, ενισχύσεις του τύπου αυτού δεν εντάσσονταν στους στόχους του ΠΠΠ.

(53) Στην έκθεση της εθνοσυνέλευσης (σημείο I.C.1.b), αναφέρονται ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό των σκαφών. Με τον ίδιο τρόπο που αναφέρθηκε ότι δέκα αλιευτικά σκάφη είχαν ναυπηγηθεί, αναφέρονταν επίσης ότι «… *38 σκάφη υπέστησαν μετατροπές και διάφορους εξοπλισμούς, …* ». Είναι συνεπώς προφανές ότι κατά την περίοδο αυτή χορηγήθηκαν ενισχύσεις στον εκσυγχρονισμό.

(54) Οι διαδοχικές πράξεις της περιφέρειας της Κορσικής είχαν προβλέψει ρητά ότι η ενίσχυση θα μπορούσε να έχει ως στόχο τον εξοπλισμό με μία «μηχανή ισχύος προσαρμοσμένης στο μέγεθος του σκάφους». Η έκφραση αυτή τονίζει εμφανώς ότι η ενίσχυση για τον εκσυγχρονισμό θα μπορούσε να αφορά την αγορά ισχυρότερης μηχανής. Επιπλέον όπως και για τις ενισχύσεις για την απόκτηση σκαφών, η Γαλλία δεν διατύπωσε καμία παρατήρηση όσον αφορά την υπόνοια που εμφαίνεται στην επιστολή της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2001 και σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις που είχαν για στόχο την αγορά ισχυρότερης μηχανής από την προηγούμενη είχαν χορηγηθεί κατά την περίοδο αυτή. Πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί ότι οι ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό που είχαν σαν αποτέλεσμα της αύξησης της ισχύος είχαν όντως χορηγηθεί σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις.

(55) Με τον ίδιο τρόπο όπως και για τις ενισχύσεις για τη ναυπήγηση, οι κατευθυντήριες γραμμές του 1997 ανέφεραν στο σημείο 2.2.3.2 ότι, «οι ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών που βρίσκονται σε δραστηριότητα μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά με την επιφύλαξη των όρων που προβλέπονται από τα άρθρα 7 και 10 και το παράρτημα III (σημείο 1.4) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 […]». Το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 προέβλεπε ότι «Τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν μέτρα για τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών· τα μέτρα αυτά υπόκεινται στους όρους της παραγράφου 1 [ναυπήγηση αλιευτικών σκαφών] εάν οι επενδύσεις ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας.»

(56) Ο όρος του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 δεν τηρήθηκε. Προκύπτει συνεπώς ότι, σε εφαρμογή του σημείου 2.2.3.2 των κατευθυντηρίων γραμμών του 1997, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο αυτή για τον εκσυγχρονισμό, στην περίπτωση που ο εκσυγχρονισμός αυτός είχε σαν αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος, ήταν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Ενισχύσεις για την αγορά μεταχειρισμένων σκαφών (περίοδος 1986-1999)

(57) Όπως ήδη αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 39, η Γαλλία έδωσε πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι το κριτήριο της ηλικίας είχε όντως τηρηθεί. Οι αμφιβολίες που διατυπώθηκαν επ' αυτού από την Επιτροπή όταν κινήθηκε η επίσημη διαδικασία εξέτασης δεν υφίστανται πλέον. Το ίδιο ισχύει για το ανώτατο δυνατό ποσοστό ενίσχυσης.

(58) Εξάλλου, όσον αφορά την υποχρέωση να επιφυλαχθεί αυτό το είδος ενισχύσεως στις περιπτώσεις πρώτης εγκατάστασης νέων αλιέων ή αντικατάστασης ενός σκάφους μετά από ολική απώλεια, η Γαλλία ανέφερε επίσης, στην απάντησή της της 21ης Δεκεμβρίου 2001, ότι η χορήγηση αυτής της κατηγορίας ενίσχυσης έγινε, τηρώντας τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις. Συνεπώς, αυτή η κατηγορία ενίσχυσης μπορεί να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Ενισχύσεις στην υδατοκαλλιέργεια (περίοδος 1994-1999)

(59) Σύμφωνα με τις διαδοχικές διατυπώσεις των κατευθυντηρίων γραμμών, οι ενισχύσεις στην υδατοκαλλιέργεια είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά εάν τηρούνται οι όροι του κανονισμού που αφορά τις διαρθρωτικές δράσεις της Επιτροπής στον τομέα της αλιείας.

(60) Όπως ανέφερε η Γαλλία στην επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 2001, ο «Οδηγός ενισχύσεων» λάμβανε υπόψη του αυτούς τους όρους και ανέφερε κυρίως ότι το ανώτατο ποσοστό της επιτρεπομένης ενίσχυσης θα έπρεπε να λαμβάνει υπόψη τις ενισχύσεις από άλλη προέλευση.

(61) Συνεπώς, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην υδατοκαλλιέργεια μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(62) Οι κρατικές ενισχύσεις που θεσπίστηκαν στη Γαλλία, στην περιφέρεια της Κορσικής, από την πράξη της Συνέλευσης της Κορσικής αριθ. 85/10α της 29ης Μαρτίου 1985, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά από τις πράξεις της 30ής Νοεμβρίου 1990 (αριθ. 90/99), της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (αριθ. 91/1032), της 23ης Φεβρουαρίου 1993 (αριθ. 93/25), της 9ης Μαρτίου 1995 (αριθ. 95/16), της 11ης Σεπτεμβρίου 1995 (αριθ. 95/79) και της 11ης Απριλίου 1997 (αριθ. 97/36), είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όσον αφορά:

— τις ενισχύσεις για την κτήση καινούργιων σκαφών που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998,

— τις ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό υπαρχόντων σκαφών που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 όταν οι εργασίες είχαν σαν αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος.

(63) Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, η Γαλλία πρέπει να προβεί σε ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών.

(64) Οι ακόλουθες ενισχύσεις είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά:

— οι ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών που χορηγήθηκαν εκτός της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998,

— οι ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό υπαρχόντων σκαφών που χορηγήθηκαν εκτός της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 ή χορηγήθηκαν κατά την περίοδο αυτή όταν δεν υπήρξε αύξηση της ισχύος,

— οι ενισχύσεις για την αγορά μεταχειρισμένων σκαφών,

— οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για την υδατοκαλλιέργεια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα ενισχύσεως που τέθηκαν σε εφαρμογή από τη Γαλλία στην περιφέρεια της Κορσικής και θεσπίστηκαν με την πράξη της Συνέλευσης της Κορσικής αριθ. 85/10α, της 29ης Μαρτίου 1985, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά από τις πράξεις της 30ής Νοεμβρίου 1990 (αριθ. 90/99), της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (αριθ. 91/1032), της 23ης Φεβρουαρίου 1993 (αριθ. 93/25), της 9ης Μαρτίου 1995 (αριθ. 95/16), της 11ης Σεπτεμβρίου 1995 (αριθ. 95/79) και της 11ης Απριλίου 1997 (αριθ. 97/36), είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όσον αφορά:

α) τις ενισχύσεις για την απόκτηση καινούργιων σκαφών που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998·

β) τις ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό υπαρχόντων σκαφών που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 όταν οι εργασίες είχαν σαν αποτέλεσμα αύξηση της ισχύος.

Άρθρο 2

Τα ακόλουθα μέτρα ενίσχυσης που εκτελέστηκαν από τη Γαλλία στην περιφέρεια της Κορσικής και καθιερώθηκαν από την πράξη της Συνέλευσης της Κορσικής που αναφέρεται στο άρθρο 1, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

α) οι ενισχύσεις για την κτήση καινούργιων σκαφών που χορηγήθηκαν εκτός της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998·

β) οι ενισχύσεις για τη μετατροπή και τον εξοπλισμό υπαρχόντων σκαφών που χορηγήθηκαν εκτός της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 28 Οκτωβρίου 1998 ή χορηγήθηκαν κατά την περίοδο αυτή όταν δεν υπήρξε αύξηση της ισχύος·

γ) οι ενισχύσεις για την αγορά μεταχειρισμένων σκαφών·

δ) οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για την υδατοκαλλιέργεια από το 1994 έως το 1999.

Άρθρο 3

1. Η Γαλλία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και έχουν ήδη παράνομα τεθεί στη διάθεσή τους.

2. Η ανάκτηση γίνεται αμελλητί σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου, εφόσον επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Οι ενισχύσεις που θα ανακτηθούν συμπεριλαμβάνουν τους τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την ημερομηνία της ανάκτησης. Το επιτόκιο που θα ληφθεί υπόψη υπολογίζεται και εφαρμόζεται σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής [1].

Άρθρο 4

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτή.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 14 Ιουλίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.